

100 ANYS

FEDERACIÓ CATALANA DE TENNIS

Una
història
centenària

Federació Catalana de Tennis

Federació Catalana de Tennis

Més de 103 anys d'una activitat àmplia i intensa avallen la trajectòria de la Federació Catalana de Tennis, una institució que tinc l'honor de presidir des del 1981, i que al llarg d'aquest darrer segle ha escrit alguns dels moments més gloriosos de l'esport català.

Però més enllà dels resultats esportius que ens han situat com a una de les potències mundials d'aquest esport, i que han portat el nom de Catalunya arreu dels cinc continents, el nostre gran valer són els més de 36 mil jugadors i jugadores federats de totes les edats, així com un nombre molt més gran d'aficionats que dia a dia fan d'aquest esport un instrument que promou els hàbits saludables entre petits i grans, a més d'afavorir la interrelació personal i la integració social.

És un orgull per a nosaltres poder afirmar que la Federació Catalana de Tennis ha estat des dels seus inicis, la suma de l'esforç, la iniciativa i les històries particulars de més de 260 entitats esportives de tot Catalunya, que a partir de

la vessant de la pràctica esportiva, han contribuït al creixement i enfortiment del teixit associatiu d'aquest país, col·laborant a construir una societat més cohesionada.

En l'actualitat, la FCT promou un total de 56 Campionats de Catalunya, i més de 330 competicions que es multipliquen si tenim en compte les diferents categories, juntament amb uns 25 torneigs de categoria internacional.

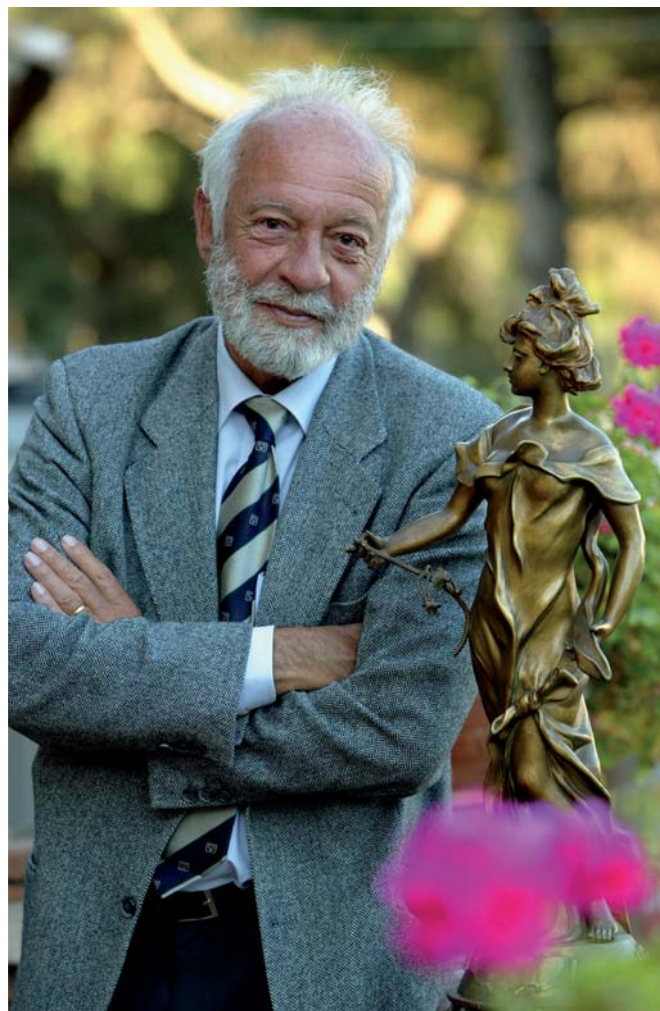
Amb la voluntat de ser sensibles a les diferents realitats socials del nostre país, hem engegat diferents programes d'ajuda a la inserció de col·lectius específics, com ara el programa de tennis a les presons, el tennis en cadira de rodes o el tennis per a disminuïts psíquics, a més d'introduir aquest esport a les escoles fent-lo possible per a tots els nens i nenes, sigui quina sigui la seva realitat socio-econòmica.

L'any 2003 vam tenir l'honor de celebrar el primer Centenari de la nostra entitat, de la que Pompeu Fabra

va ser president del 1927 al 1935. D'entre les activitats socials, culturals i esportives, m'agradaria recordar un emotiu concert al Palau de la Música en record de la vinculació al nostre esport d'un català universal com Pau Casals, o el debut històric de la selecció catalana de tennis a Girona.

Coincidint amb la celebració del nostre Centenari, vam tenir l'honor de ser reconeguts amb la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu de la Ciutat de Barcelona, i la Placa d'Or de la Real Orden del Mérito Deportivo que concedeix el Consejo Superior de Deportes.

Josep Ferrer i Peris
*President de la Federació
Catalana de Tennis*

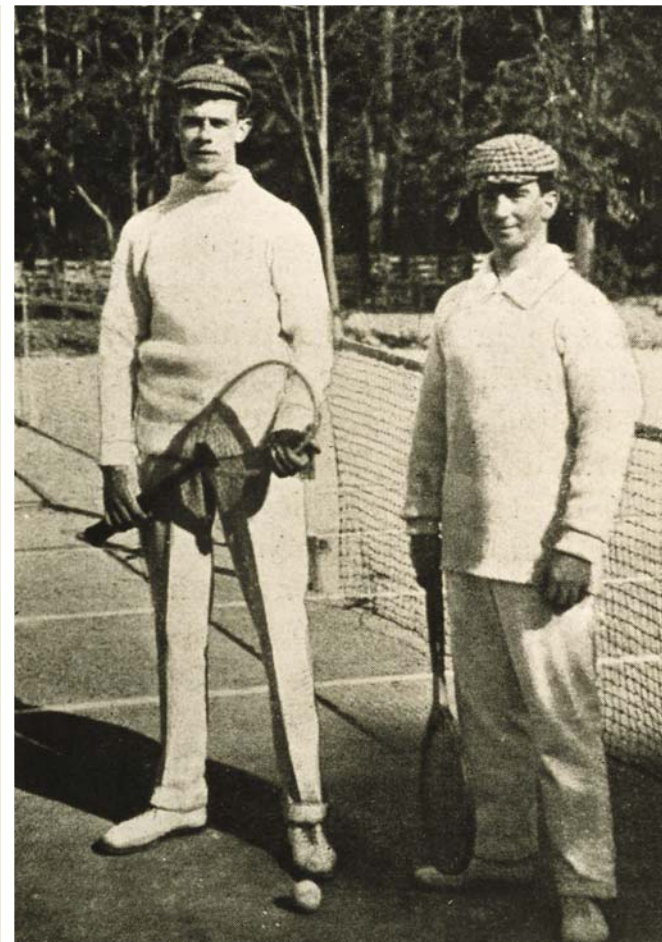
Una història centenària

Amb motiu de la primera Exposició Universal de Barcelona l'any 1888, la colònia anglesa resident a la ciutat introduí el joc del Lawn-Tennis. Un any més tard, es fundava el **Barcelona Lawn Tennis Club**, primer club de tennis català, al que seguiren l'**Sportverein**, el **Salud Sport Club**, el **Polo Jockey Club** i el **Sportmen's Club**.

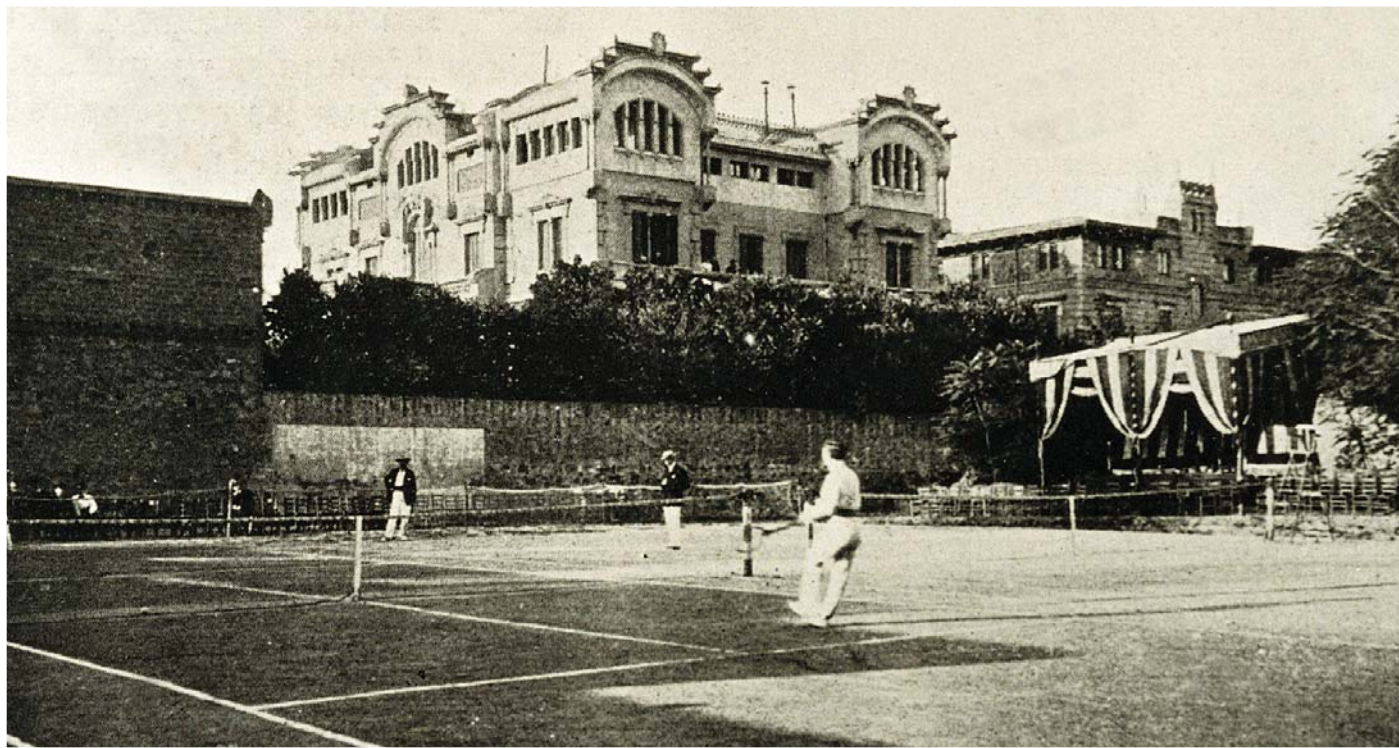
Una pista instal·lada al que fou el Cine Novedades, i les desaparegudes instal·lacions del Velòdrom de la Bonanova, van ésser els primers llocs on es va a practicar aquest nou esport anomenat Lawn-Tennis.

Les cinc entitats van organitzar a la tardor del **1903** el **I Concurs Internacional de Tennis** que es va disputar a Espanya. La final es va jugar a les pistes del Barcelona Lawn Tennis Club, amb Ernest F.C. Witty com a guanyador d'aquell primer trofeu, enfront Arthur Leask.

La persona d'**Ernest Witty** va ser fonamental en la febre que va despertar el nou joc importat pels anglesos.

Arthur Leask i Ernest Witty, finalistes del I Concurs Internacional de Barcelona de Lawn Tennis (1903)

Les pistes del carrer Claris durant el primer Concurs Internacional de Barcelona (1903)

A més de ser el millor jugador de la primera època, Witty fou un gran dirigent esportiu i el mestre de la gran part

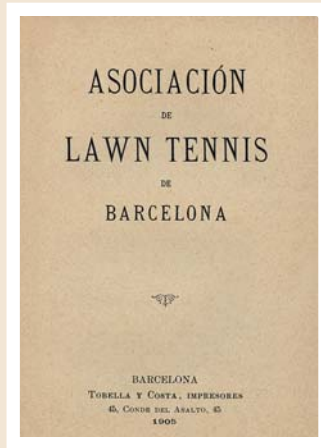
de nous aficionats a qui aconsellava amb els secrets del nou joc.

La primera associació de clubs

La primera associació de clubs

El 24 de març de **1904** es formalitza l'**Associació de Lawn Tennis de Barcelona**, amb aquests cinc clubs afiliats, i ingressa com a membre de ple dret a la Lawn Tennis Association, amb seu a la Gran Bretanya, l'entitat que feia les funcions de federació Internacional.

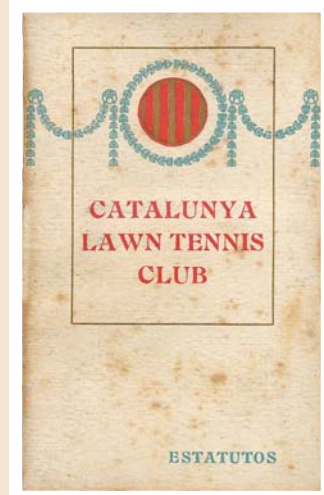
L'associació catalana amplia les seves fronteres a tot el territori espanyol, acceptant com a membres a clubs nascuts a l'Aragó, València, Andalusia i el País Basc. Al **1909** es va fundar el primer club amb el nom de Catalunya, el **Catalunya Lawn Tennis Club**, que més tard es va fusionar amb el Barcelona mantenint com a nom el del club més antic.

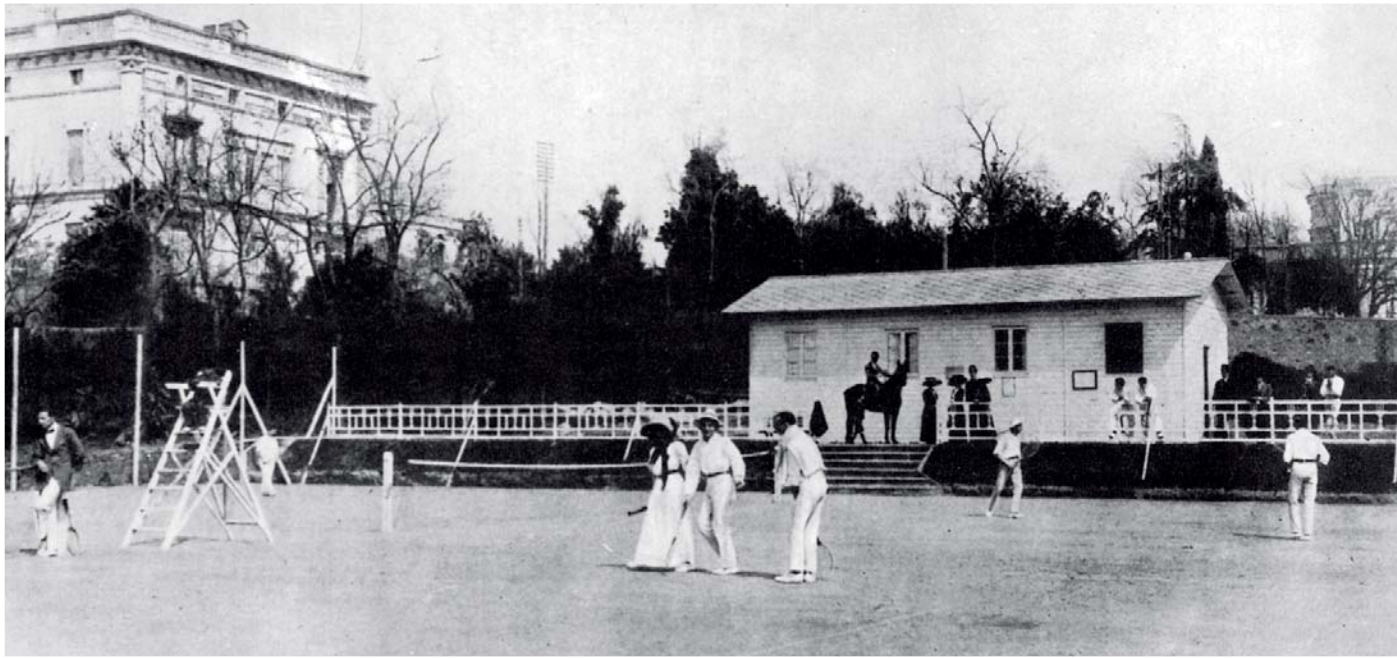
Primer document de l'Associació de Lawn Tennis de Barcelona (1905)

Al 1913, l'Associació de Lawn Tennis de Barcelona canvià el seu nom pel d'**Associació de Lawn Tennis de Catalunya**, després d'impulsar el naixement de l'Associació de Lawn Tennis d'Espanya. Va ser el propi Ernest Witty qui va promoure el naixement d'aquesta associació espanyola, en una visita a Sant Sebastià, ciutat on l'unien unes grans relacions com la de ser remer de la trainera de Donosti.

L'Associació de Lawn Tennis de Catalunya va mantenir sempre el compromís amb la formació de jugadors, el desenvolupament del tennis als clubs, i els llaços d'unió amb el tennis internacional. Sota el seu impuls i amb el

Estatuts del Catalunya Lawn Tennis Club (1906)

Instal·lacions del Catalunya Lawn Tennis Club (1907)

lideratge del principals clubs, de manera molt especial del Barcelona LTC (actual RCT Barcelona-1899), va promoure partits amistosos amb els grans clubs europeus com el Queen's Club de Londres, el Racing Club de París,

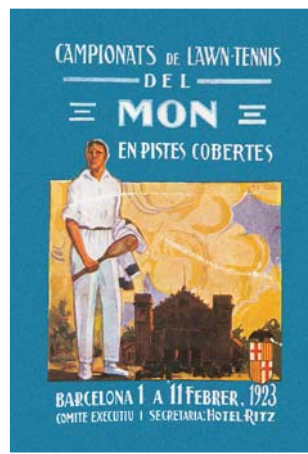
el Milano TC, el Rot Weiss de Berlin o el Geneve LTC. Els enfrontaments van aportar als afeccionats la possibilitat de veure grans jugadors, com va ser el cas de visites tan especials com la de 'La Divina' Suzanne Lenglen.

L'eclosió dels anys 20

L'eclosió dels anys 20

Al **1923**, amb el recolzament de les institucions catalanes i barcelonines, l'associació catalana organitzà els **Campionats del Món** en pista coberta a l'antic Palau de la Indústria del Parc de la Ciutadella. La prova va reunir a jugadors dels cinc continents, amb victòria final a la prova masculina d'**Henri Cochet**, un dels grans 'Mosqueters' del tennis francès. El torneig fou la culminació d'una dècada de nombrosos enfrontaments internacionals entre el clubs més representatius de Catalunya i les entitats capdavanteres del tennis mundial.

L'afició per l'esport del tennis va anar augmentant. Es van crear nous clubs a Barcelona i arreu

Pòster dels Campionats del Món de Barcelona (1923)

Campionats del Món al Parc de la Ciutadella de Barcelona (1923)

de Catalunya. De fet, durant els anys 20, el tennis va sortir dels clubs de la ciutat per expandir-se a les colònies d'estiu i a altres poblacions que fomentaven la seva pràctica esportiva.

L'associació catalana va adquirir el protagonisme que li corresponia, assumint l'organització dels **Campionats de Catalunya**, no només els Absoluts, sinó establint les diverses categories i les modalitats de dobles, mixtes i per equips, i també els escolars.

La post-guerra i el Trofeu Conde de Godó

Tot i que la **Guerra Civil** va trencar de sobte la gran activitat dels clubs catalans, també van ser aquests els primers a refer la seva activitat social i competitiva. La Federació Catalana va seguir amb la seva tasca. Al 1942, es van iniciar els Campionats de Catalunya de Veterans, a les proves individuals i de dobles.

Un fet fonamental a la història del tennis català va ser la creació de la primera edició del **Trofeu Conde de Godó** al **1953**, organitzat pel rebatejat **Real Club de Tennis Barcelona-1899**, amb l'objectiu de gaudir de la seva nova instal·lació a Pedralbes i recuperar per Catalunya l'esperit de les grans competicions internacionals d'abans de la guerra. El Godó va ser a partir d'aquell moment un referent total i absolut del nostre tennis, tant pel que fa a tasques esportives com organitzatives.

El **1958**, es van iniciar els Campionats de Catalunya per equips per a Veterans i per a Infants. L'any **1960**, els Equips Júnior i l'any **1963** els de Cadets, nova categoria establerta per la Real Federación Española de Tenis.

*El nord-americà
Vic Seixas,
campió del primer
Trofeu Conde
de Godó (1953)*

Neix la Federació Catalana de Tennis

L'any **1966** l'associació es va constituir en l'actual **Federació Catalana de Tennis (FCT)** i va saber aprofitar amb una acurada gestió la gran repercusió que van tenir els èxits del tennis català i espanyol a la Copa Davis.

La pista talismà del RCT Barcelona-1899, l'arribada de la televisió, i un equip de jugadors i capità que va connectar de forma especial amb tothom, van ser la pe-

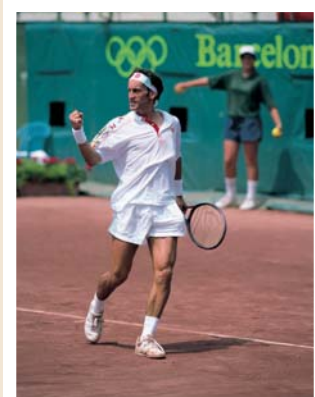

Espanya - Gran Bretanya de Copa Davis a la pista talismà (1968)

dra pivot d'una expansió fonamental. **Bartrolí, Santana, Couder, Gisbert, Arilla, Gimeno** (encara que ja estava jugant com a professional) i **Orantes**, eren noms que tothom coneixia. Ells van ser els primers d'una nova etapa del tennis a casa nostra, i també els primers en veure com arribava el professionalisme. La Federació Catalana i els seus clubs van enfortir encara més les seves escoles, i els fruits han estat extraordinaris, amb una dècada dels 90 insuperable en èxits, i un segle XXI que segueix oferint unes expectatives molt satisfactòries.

Al **1992**, la Federació Catalana de Tennis es va traslladar a les noves instal·lacions situades a la Vall d'Hebron de Barcelona, escenari de la competició tennística dels **Jocs Olímpics de Barcelona '92**.

Jordi Arrese, medallista d'argent als Jocs Olímpics de Barcelona (1992)

Cent anys i els reptes del s. XXI

L'any 2003, la Federació Catalana de Tennis celebra el **Centenari** del seu naixement amb un programa d'actes que inclou un Concert Inaugural al Palau de la Música amb la Fundació Pau Casals i l'Orfeó Català, diferents exposicions i festes, un rècord Guinness d'espectadors al Camp Nou, i el debut de la selecció catalana de tennis en un enfrontament amistós davant el Marroc.

Amb la voluntat d'afrontar els nous reptes del segle XXI, la FCT va inaugurar al **2005** el remodelat **Centre Internacional de Tennis de Cornellà** una de les millors instal·lacions esportives d'Europa, seu de l'únic

Orígens del tennis

Alguns historiadors situen els orígens del tennis en un joc que practicaven els grecs abans de l'era cristiana. Les referències més documentades ens porten a la França del segle XIV amb l'anomenat esport de reis; el "**Jeu de Paume**", que es jugava a la cort, colpejant una pilota amb la mà per sobre d'una corda.

Més endavant, es va adoptar una mena de pergamí considerat com la primera raqueta, i s'estengué a la Gran Bretanya de mans de les classes benestants, fins que al segle XVII es substituí la corda per una mena de xarxa, i el pergamí per una raqueta amb cordes de tripa d'animal.

Inauguració del CIT de Cornellà (2005)

centre homologat per la Federació Internacional de Tennis al vell continent, i acadèmia oficial de la federació europea Tennis Europe.

Fotos cortesia del Real Club de Tennis Barcelona-1899.

A Anglaterra es començà a utilitzar el nom de "**tennis on the lawn**" (tennis sobre la gespa) per denominar aquest joc. La paraula "tennis" sembla ser una derivació de la veu francesa "**tennez**" (tè), que era l'exclamació que feien els jugadors quan llençaven la pilota a l'adversari.

El tennis com el coneixem avui en dia, va néixer realment al **All England Lawn Tennis and Croquet Club** ubicat a Wimbledon, al costat de Londres. Allà es va disputar el primer torneig de tennis al món l'any 1877, que va guanyar **Spencer Gore**.

Els presidents de la Federació Catalana de Tennis

1903	Guillermo Oliveras
1905	Juan de Uruela, Marquès de San Roman de Ayala
1906	Alfonso Macaya
1909	Enrique Ferrer
1914	Antonio Raventós
1916	José Garriga Nogués Roig, Marquès de Cabanes
1920	Fernando Huelin
1921	José Vidal Ribas
1923	Julio Caparà
1924	Ramon Puigmartí
1927	Pompeu Fabra
1935	José Garriga Nogués Roig, Marquès de Cabanes
1939	Joé Bial
1944	Manuel Ayxelà
1964	Juan Mir
1975	José M ^a Bofill
1981	Josep Ferrer i Peris
1985	Josep Ferrer i Peris
1989	Josep Ferrer i Peris
1993	Josep Ferrer i Peris
1997	Josep Ferrer i Peris
2000	Josep Ferrer i Peris
2004	Josep Ferrer i Peris

Cronologia

- **1888** Amb motiu de la primera **Exposició Universal de Barcelona** l'any 1888, la colònia anglesa resident a la ciutat introduí el joc del Lawn-Tennis.
- **1889** Es funda el **Barcelona Lawn Tennis Club**, primer club de tennis català, actual Real Club de Tenis Barcelona-1899.
- **1903** Barcelona organitza el primer **Concurs Internacional de Tennis** que es disputa a Espanya.

Es crea la primera **Associació de Lawn Tennis de Barcelona**, amb cinc clubs afiliats.
- **1904** Es disputa el primer Campionat de Catalunya que guanya **Ernest Witty**.
- **1913** L'Associació de Lawn Tennis de Barcelona canvia el seu nom pel d'**Associació de Lawn Tennis de Catalunya**.

- **1923** L'Associació de Lawn Tennis de Catalunya organitza els **Campionats del Món** en pista coberta a l'antic Palau de la Indústria del Parc de la Ciutadella de Barcelona.
- **1927** **Pompeu Fabra** és nomenat com a president de l'Associació de Lawn Tennis de Catalunya.
- **1942** S'organitzen els primers Campionats de Catalunya de **Veterans**.
- **1953** Es celebra la primera edició del **Trofeu Conde de Godó**, organitzat pel rebatejat **Real Club de Tennis Barcelona-1899**.
- **1958** S'inicien els Campionats de Catalunya per **equips per a Veterans** i per a **Infantils**.
- **1960** Es creen els Campionats de Catalunya **Júniors**.
- **1963** S'organitzen els primers Campionats de Catalunya **Cadets**.
- **1966** L'Associació de Lawn Tennis de Catalunya es constitueix en l'actual Federació Catalana de Tennis (FCT).
- **1992** La Federació Catalana de Tennis es trasllada a les seves noves instal·lacions situades a la Vall d'Hebron de Barcelona, escenari de la competició tennística dels **Jocs Olímpics de Barcelona '92**.
- **1997** S'inaugura el **Tennis Museum** de la Federació Catalana de Tennis gràcies a un conveni amb el Museu Olímpic de Lausana, a Suïssa.
- **2003** La Federació Catalana de Tennis celebra el **Centenari** del seu naixement.

Debut de la **selecció catalana de tennis** a Girona en un enfrontament amistós davant el Marroc.
- **2005** Inauguració del **Centre Internacional de Tennis** de Cornellà.

Manel Serras, Periodista

(Article publicat al suplement Quadern del diari El País el 17 d'abril de 2003)

Tennis, música i lletra

El centenari a Catalunya de l'esport de la raqueta reviu la vinculació que hi van tenir Pau Casals i Pompeu Fabra

Els seus noms no solen vincular-se a l'esport, però la veritat és que el genial violoncel·lista Pau Casals i el filòleg que va normalitzar la llengua catalana, Pompeu Fabra, van ser dos bons practicants de diverses modalitats esportives i en van convertir una d'elles, el tennis, en la seva forma més habitual d'ocupar el temps de lleure.

En el cas de Pau Casals, podríem dir que en alguns moments va ser més que un simple pasatemps; l'apassionament per aquest esport el va portar fins i tot a construir, el 1915, una pista de terra batuda al llindar de la casa que posseïa a la platja de Sant Salvador, a prop d'El Vendrell.

La implicació de Pompeu Fabra en el tennis va anar molt més lluny. Fou president de l'Associació de Lawn-Tennis de Catalunya entre els anys 1927 i 1935. Enguany, la Federació Catalana de Tennis commemora els 100 anys

de la seva fundació i no ha volgut passar per alt l'aportació d'aquestes dues figures de la cultura catalana en el coneixement i el desenvolupament d'aquest esport, incorporant-los en les seves celebracions del centenari.

Pau Casals, l'arquet i la raqueta

Ho expliquen els seus biògrafs: des de molt petit, Pau Casals va mostrar una gran inclinació a practicar tota mena d'esports, de la natació a l'equitació —tenia un cavall negre anomenat Florian—, la muntanya, el billar —que va aprendre al Cafè del Centre d'El Vendrell— i el tennis, esport que el va apassionar.

No està clar com va ser que el gran mestre de la música es va posar una raqueta a la mà. Algunes versions asseguren que va ser Josep Elías i Juncosa, periodista conegut com Corredisses, qui li va ensenyar les primeres nocions de tennis. La qüestió és que ja el 1909 —segons desvetlla el doctor R. Balius i Juli en un article publicat a la revista Apunts—, Casals apareix amb una raqueta a la residència de Speyer, fundador de la Classical Concert Society de Londres, disposat a jugar un partit abans d'afrontar una peça de Brahms.

Llavors tenia 33 anys i la seva carrera internacional com a violoncel·lista començava a prendre un caire important. Però paral·lelament a la seva evolució musical, Casals no va descuidar tampoc el seu creixement com a jugador de tennis.

Pau Casals va acabar sent un bon tennista, fins al punt que es va inscriure en diversos tornejos d'estiu, que solien disputar-se als balnearis o als pobles d'estiueig de la costa catalana. El document que més bé el defineix com a tennista és la crònica del IV Concurs de l'Espluga de Franco-lí, que aparegué a la revista Stadium el 14 d'agost de 1915.

Amb una prosa periodística que es vol cosmopolita, com a tota la premsa esportiva de l'època, es qualifica a Pau Casals com *“una revelació”*, i s'hi afegeix: *“Posseïdor d'un caràcter educat, serè, fort i àgil, ha donat ocasió als seus adversaris d'haver de valer-se de tot el seu savoir faire per dominar-lo. El joc de Casals, especialment els seus serveis, és d'una velocitat i força pasmoses. La seva serenor el porta a arribar a boles que per altres serien indefectiblement perdudes”*.

Casals fou finalista en la prova d'avantatges —on s'afavoria als més dèbils—, que guanyà el ja veterà Udo Stein-

berg, un dels millors jugadors del moment a Espanya. En aquella ocasió, el violoncel·lista va ser obsequiat amb una medalla de plata donada per l'Associació de Lawn-Tennis.

El 18 de setembre d'aquell mateix any (1915), Stadium també es feia ressò de la inauguració de la pista de tennis que Pau Casals construï al seu xalet de Sant Salvador. Explicava l'esdeveniment amb tota mena de detalls, fins al punt de desvetllar que la mare del músic es va desfer en atencions al grup de convidats, que van viatjar expressament des de Barcelona. Entre ells destacà la presència de Steinberg, Panchita Subirana —una altra jugadora destacada a l'època—, el senyor Leask i el doctor Yale, que van aprofitar-ho per jugar alguns partits.

La crònica acaba amb aquest relat: *“No cansat d'obsequiar-nos, el senyor Casals va voler arribar al colmo y, a tal efecte, va improvisar un concert i, amb la discretíssima co-operació de la senyora vídua de Subirana, ens deleità durant una llarga estona amb la seva incomparable execució en el violoncel, posant un remat ideal a la jornada”*.

Els seus contactes amb el tennis no els frenà ni tan sols la Guerra Civil espanyola i el forçat exili a França. Conten que era habitual veure'l voltar pel village de Roland Ga-

rrors, a París, donant suport als seus amics nord-americans Bill Tilden, campió dues vegades a Wimbledon (1920 i 1921) i sis a l'Open dels Estats Units (entre 1920 i 1929), i a Donald Budge, el primer jugador que va coronar un Grand Slam el 1938, en guanyar els quatre grans tornejos el mateix any.

Quan Budge guanyà a París, el 1938, Casals li va prometre un concert especial, que aquell mateix vespre li va oferir. Moltes vegades se'l podia veure a la sala de jugadors de Roland Garros, parlant amb els jugadors espanyols o d'altres nacionalitats. O a la pista, abstret, buscant la quadratura d'alguna digitació que no aconseguia fora d'aquell ambient relaxat i distret.

Pompeu Fabra, el pacificador

Al filòleg Pompeu Fabra, en canvi, no se li coneix cap mena de vinculació amb els grans campions tennístics de la seva època. Però se sap que va començar a jugar al tennis com a una prolongació del joc de la pilota basca, que practicà de forma habitual durant la seva estada a Bilbao (1902-1911), on el van portar els coneixements com a Enginyer industrial i catedràtic de química.

“Va ser allí on vaig començar a jugar”, reconeix en una entrevista a La Veu de Catalunya, l'any 1927. “Però, val a dir, que mai he estat un jugador actiu, ni he pres part en cap campionat; no he estat altra cosa que un amateur, amb molt d'amor pel tennis, això sí, per ésser l'esport que com espectador i com a jugador més m'ha apassionat”.

Fabra retornà a Catalunya el 1911, cridat per Enric Prat de la Riba, per integrar-se a la secció de filologia de l'Institut d'Estudis Catalans i començà la seva inigualable tasca de modernitzar la llengua catalana.

En aquells primers anys —mentre decidia entre moltes altres qüestions que tennis s'escrivía només amb una ena, i no amb dues—, va ser soci de la secció de tennis del FC Barcelona, que tenia les seves pistes al Passeig de Sant Joan, i més tard fundà, el 1914, el Club de Tennis de Badalona i va ser soci del d'El Masnou.

Però pel que més es recorda a Pompeu Fabra en el context del tennis és perquè va ser capaç de pacificar l'ambient entre els principals clubs catalans, enfrontats per fitxatges de jugadors i altres qüestions competitives, en la seva etapa com a president de l'Associació de Lawn-Tennis de Catalunya. Fou escollit el 1927 i es va mantenir

en el càrrec fins al 1935, poc abans d'haver-se d'exiliar (1939) a les acaballes de la Guerra Civil. En aquell context, la seva defensa del tennis resultava exquisida. *“Tot-hom, i especialment els qui estem sotmesos a les disciplines intel·lectuals hauríem de practicar algun esport o altre”, deia Fabra. “Jo trobo que el millor és el tennis. Distreu, interessa, i, pels seus moviments ràpids i bells, dóna una màxima agilitat al cos. A més a més, és dels pocs esports que permet jugar a les dones i a tothom fins una edat avançada”.*

Si a Fabra no se'l recorda com a jugador, en canvi, va deixar un bon llegat en la seva filla Carola, que arribà a ser campiona de Catalunya absoluta, el 1928, després d'haver estat finalista del d'Espanya (1926) i guanyadora de tornejos a Argentona i Badalona, entre d'altres.

Curiosament, el decurs de les seves vides acabà per unir a aquests dos grans personatges de la història catalana. Fou una situació que es produí a Prada de Conflent, el Nadal de 1948. Aquell dia va morir Pompeu Fabra i al seu funeral, a l'església de Prada, Pau Casals li va retre l'últim homenatge interpretant el Cant dels Ocells. Ara la Federació Catalana de Tennis els recorda a tots dos en la celebració del seu Centenari.

Un centenari de molta implicació social

Fidel a la seva idiosincràsia, la Federació Catalana de Tennis ha organitzat un Centenari de molta implicació social. El tennis va arribar a Catalunya el 1888, introduït per una colònia britànica que s'instal·là al nostre país en motiu de l'Exposició Universal. Només va haver de passar un any i ja s'havien creat el Barcelona Lawn-Tennis Club, l'Esportverein, el Salud Sport Club, el Polo Jockey Club i l'Sportmen's Club, que el 1903 van organitzar el primer Concurs Internacional de tennis que es va disputar a Espanya, i van decidir unir-se en una associació per coordinar les seves activitats i iniciar una tasca de promoció i divulgació del tennis.

Tot i que el primer president fou Guillermo Oliveras, el personatge fonamental d'aquesta activa etapa d'iniciació va ser Ernest Witty, un britànic afincat a Barcelona, propietari d'una naviera que es dedicà a la importació de tota mena de materials esportius: des de caixes de tennis (que incloïen una xarxa i els màstils, pilotes i raquetes), pals i pilotes de golf, fins a pilotes de futbol.

Witty, íntim amic de Joan Gamper, el fundador del FC Barcelona, fou un esportista polivalent, capaç de ser campió de tennis, bon practicant de golf, participar en curses automobilístiques i competir en la trainera de Sant Sebastià.

Ell va ser qui va començar l'ampliació de l'Associació de Lawn-Tennis de Barcelona i qui la va inscriure com a membre de la Lawn-Tennis Association de Londres, que aglutinava tot el moviment tennístic internacional.

El creixement d'aquella associació i la conversió en Federació Catalana de Tennis va anar lligat a l'aportació de presidents de molt reconeixement social, com ara Juan de Unue-la, marquès de San Román de Ayala, Enrique Ferrer, Antonio Raventós, José Garriga Nogués, marquès de Cabanes, el lingüista Pompeu Fabra i Manel Aixelà, fins a arribar a Josep Ferrer i Peris, que ha dirigit aquesta entitat els últims 22 anys i n'ha fet la reconversió al professionalisme per poder competir en el món econòmic actual.

En la implantació del tennis a totes les capes del teixit social català hi han tingut un paper decisiu els grans campions catalans, com Sindreu, Masip, Martínez, Gimeno, Gisbert, Lis Arilla, Orantes, Bruguera, Albert Costa, Àlex Corretja, i els germans Sánchez Vicario, especialment Arantxa.

“Creiem que el tennis s'ha convertit en un fet intrínsecament lligat a la societat catalana, i per això hem volgut fer un Centenari de molta participació ciutadana i d'implicació social”, assegura Ferrer i Peris.

Els actes van començar al Palau de la Música amb un homenatge al violoncel·lista i músic català Pau Casals, un bon jugador i un admirador d'aquest esport.

(...)

Una exposició itinerant de peces del Museu del Tennis s'anirà desplaçant per diversos indrets de Catalunya i es farà un concurs de poesia, prosa, pintura i fotografia. Però entre els actes més destacats hi haurà l'homenatge a Arantxa Sánchez Vicario i a tots els campions catalans a la Diada del tennis, i la inauguració del Centre Internacional de Tennis de Cornellà —el millor del món— l'abril del 2004.

Manel Serras

REPORTATGE
BREVES
Revisare els dies
Amb el temps, Telenor de Colòmbia i TBO, ha desenvolupat el sistema de recollida de deixats de plàstic...
Número 1.018, dijous 17 d'abril de 2003

coberta
La llibreria infantil

47 llibreries independents de Catalunya tancaran la pagina i hauran de col·laborar, que permetrà configurar un nou catàleg d'editorial i serà l'8

EL PAIS

QUADERN

Q

Maria, Jesús
FERRER MELERICH

REPORTATGE

François Chaudat mentre toca una banyera pròpia i visita el seu país de L'illa de França.

Tennis, música i lletra El centenari a Catalunya de l'esport de la raqueta reviu la vinculació que hi van tenir Pau Casals i Ramon Folbra

La llegenda de Maria Jesús Ferrer Melérich és coneguda en tot el món. Va ser una de les primeres dones a practicar el tennis a Espanya, i va aconseguir jugar amb el millor jugador del món, Rafael Nadal. El seu llegat a Catalunya és enorme, ja que va ser la primera dona a dirigir una secció de tennis a la Federació Catalana de Tennis. La seva vida ha estat plena de vicisssituds i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

L'any 2001, el gremi de tennis de la ciutat de Barcelona va celebrar el centenari de la creació del Club Natació de Barcelona l'any 1901. En aquest context, és interessant recordar que Pau Casals i Ramon Folbra van tenir un paper destacat en la vinculació del tennis a Catalunya. La seva història està plena de vicisssituds i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

2 / QUADERN

Tennis, música i lletres

El País, dijous 17 d'abril de 2003

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

Un centenari de molta implicació social

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

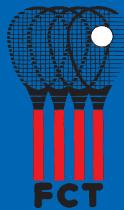
El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

El 17 de gener passat, Pau Casals va celebrar el seu centenari. Des del primer dia de la seva vida, Casals va demostrar un talent excepcional. Va ser un gran músic, un gran jugador de tennis i un gran activista. La seva llegenda és enorme i ha estat una gran inspiració per a molts joves catalans.

FEDERACIÓ CATALANA DE TENNIS

PASSEIG VALL D'HEBRON, 196
BARCELONA 08035

TEL. 93 428 53 53 / FAX. 93 428 55 45
fctennis@fctennis.cat
www.fctennis.cat